

Το μεγάλο ταξίδι

ΣΤΑΥΡΟΣ Ι. ΜΠΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ*

Τώρα που αρχίζει το μεγάλο ταξίδι
Δεν βρίσκω τι να πάρω μαζί
Πολλά χαθήκαν.
Σαν στάχτες βιβλίων που κάηκαν
Σαν τα κεριά που λιώσανε
Σαν φύλλα που πετάξαν στον άνεμο
Σαν τις σταγόνες της βροχής στο χώμα
Σαν το χορτάρι του αγρού στο θερισμό
Σαν το φεγγάρι στα σύννεφα
Σαν τ' άστρα στο φως της αυγής.
Τ' άλλα υπήρξαν μονάχα σκιές
Έτσι έπρεπε
Να περπατώ χωρίς δισάκι
Χωρίς ραβδί
Χωρίς δραχμή
Μονάχα Εσύ μεσ' την καρδιά μου Κύριε
Και στην ματιά η προσμονή κι η αγάπη.

* Ομότιμος Καθηγητής Νευρολογίας ΑΠΘ,
Ινστιτούτον Ερεύνης διά την νόσον του Alzheimer